

JÁNOS EVANGÉLIUMA

15.

A 14. fejezet azzal végződik, hogy Jézus arra biztatja a tanítványokat, hogy induljanak útra az utolsó vacsora után. Elhagyták tehát a felső szobát, amely egy jeruzsálemi házban volt, és elindultak a Gecsemáné-kert felé vezető újukra. Lehet, hogy a templom udvarán keresztül mentek, mert az ünnep előtti éjszakán ezt nyitva hagyták az imádkozók számára.

A templom kapuira szőlőfürtöket faragtak, amelyen keresztül Isten kinyilatkoztatta szándékát Izráel népével kapcsolatban. Isten terve szerint Izráelnek olyannak kell lennie, mint egy gyümölcsstermő szőlővesszőnek, mely Isten számára terem gyümölcsöt. Elképzelhető, hogy Jézust ezek a faragott kapuk ihlették meg, amikor a szőlőtőről és a szőlőfütről beszélt.

Én vagyok az igazi szőlőtő – mondta Jézus.

Ez a görög szövegben eredetileg így van leírva: „Én vagyok a szőlőtő, az igazi.” Mi a különbség a kettő között? Az Ószövetségben Isten Izráel népének jelképeként használta a szőlőtőt. Sok proféta, valamint a Zsoltárok könyve is így utalnak Izráel népére. Ézsaiás, könyvének 5. fejezetében a nemzetről beszél, amit egy szőlőskerthez hasonlít, amelyet Isten gondozott, de amikor eljött a szüret ideje csak vadszőlőt talált rajta. Ezért a szőlőtermő földet visszaadta a természetnek, és nem reménykedett abban, hogy valaha is gyümölcsöt tud majd arról betakarítani.

Máté evangéliumának 21. fejezetében Jézus egy olyan hasonlatot használ, amelyet a farizeusok helyesen értelmeztek, amikor azt gondolták, hogy az ellenük szól. Ebben a példázatban Jézus egy gazdáról beszél, akinek volt egy szőlőtermő földje, és amikor eljött az idő, hogy gyümölcsöt szedjen róla, elküldte a szolgáit, hogy takarítsák be a termést. A csősz azonban, aki azzal volt megbízva, hogy őrizze a szőlőt, megverte a szolgákat és üres kézzel küldte őket vissza. Miután ez többször is megtörtént, a szőlősgazda úgy gondolta, hogy elküldi az egyetlen fiát, mert azt biztosan többre becsüli majd a csősz. *„De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: 'Ez az örökös: gyertek, öljük meg, és azután miénk lesz az öröksége. Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték. Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?' Ezt felelték neki: 'Mivel gonoszak, ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.'”*

A szőlőskert, vagyis Izráel elbukott, és Jézus idejében a vallási vezetők voltak a szőlőmunkások, a csőszök, akikre a kertet bízták. Amikor Jézus megjelent, ezt mondták róla: „Nézzétek, Ő veszélyeztet minket és a pozíciónkat, jobb ha megszabadulunk Tőle,” ezért elpusztították Őt. De mit fog tenni Isten? Elveszi tőlük a szőlőskertet és másoknak adja.

„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.

Ezzel azt is mondja a tanítványoknak, hogy nektek adatik a szőlőtermő föld, ti vagytok Isten igazi szőlőskertje. Nektek kell gyümölcsöt teremnetek, mert Izráel, mint nemzet elbukott, és nem teljesítette Isten célját, nem termelt olyan gyümölcsöt, amelyet Isten szeretett volna látni. Isten tehát az új egyházat, a tanítványokat jelöli ki szőlőtermő földnek, és Ő maga lesz a szőlősgazda, többé nem a papokra bízva ezt a munkát.

Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

A metszést az Atya végzi az egyházban. Lemetszi a gyümölcstelen ágakat, ugyanakkor a termő ágakat megmossa, hogy még több gyümölcsöt hozzanak. Izráelben a szőlő nagyrésze a földön terem - hatalmas, majd két méter hosszú szőlőágak vannak a földön, amelynek az egyik végét egy sziklára helyezik. Amikor a gyümölcs elkezd növekedni, a földön fekszik, és ahogy egyre nagyobb lesz, a szőlőművesek megfogják ezeket a hatalmas szőlőfürtöket és megmossák, letisztítják őket, hogy a termés tökéletesen megérjen. Az ott termesztett szőlő valóban nagyon ízletes, hihetetlenül finom.

Jézus ezt az ismerős folyamatot használja jelképes beszédében, amelyben az emberek azért mossák meg a szőlőtöveket és a fürtöket, hogy még több termést hozzanak. Azokat az ágakat viszont, amelyek nem hoznak gyümölcsöt, lemetszik.

Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

Mit használ Isten arra, hogy megtisztítsa az egyházát? Az Igéjét, amely megtisztít benneteket. Milyen hatalmas tisztító ereje van Isten Igéjének! „Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” Az apósom Bibliájába ez volt beírva: „Ez a könyv megóv a vétkektől, vagy a vétkek óvnak meg ettől a könyvtől.”

*Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.
Maradjatok énbennem, és én tibennetek.*

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”, és a legfontosabb, hogy a szőlővesszők megmaradjanak a szőlőtőn. Ezt a kapcsolatot hangsúlyozza ki Jézus a következő versekben:

Ahogy a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.

Nem tudtok semmilyen Isten számára értékes gyümölcsöt teremni, csak Jézus Krisztus bennetek lakozó erejének segítségével. Bármi, amit Istennek akartok tenni Jézus nélkül, az mind haszontalan, és mind el fog égni az ítélet napján.

A gyümölcs, amely az életünkből származik, egy igen természetes - nem kikényszerített - dolog. A fán csüngő alma sem erőlködik és küzd azért, hogy megérjen. Az egyetlen dolga az, hogy ott maradjon az ágon és akkor megéri. Nekünk is csak ennyit kell tennünk, hogy megmaradjunk Krisztusban, és ennek természetes következményeként az életünk gyümölcsöt fog teremni.

Az egyház egyik legnagyobb problémája, hogy erőlteti a gyümölcstermést. Állandó nyomást gyakorolnak rád, mintegy kényszerítenek, hogy Istennek dolgozz mindenféle, nem a Lélek által irányított tevékenységeken keresztül. Ez értelmetlen erőlködés, hacsak nem Isten irányítja ezeket. Ha nem maradsz meg Őbenne, te magad nem tudsz gyümölcsöt teremni.

Nem tervezheted el, hogy mit fogsz ebben az évben Istenért tenni. Nem lehet tervet írni a célok teljesítése érdekében, mert gyümölcsöt csak természetes módon lehet teremni.

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt...

Jézus ezzel a fejlődést és a növekedést érzékelteti. Amikor elfogadtam Jézust, akkor engem is beoltottak a tőbe, része lettem annak és tápanyagot kapok tőle. Amint az életem gyümölcsöt kezd teremni, az Ő Igéje megtisztít engem, hogy még többet teremhesek. Ha megmaradok Benne, sok gyümölcsöt fogok teremni – ebben dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt hozok számára.

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.

Ezt azért húztam alá a Bibliámban, mert nagyon sok dolgot próbáltam tenni saját erőmből, de mindig elbuktam. Azon merengek, hogy vajon mikor fog ez az igazság mélyen beágyazódni a szívembe, hogy felismerjem, hogy Jézus nélkül semmit sem tudok tenni. Értelmetlen egyáltalán megpróbálni is az olyan Istennek végzett szolgálatot, amelyet nem az Ő Lelke irányít.

Pál a Filippiekhez írt levelében ezt írja: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*” Ez a két mondat együtt érvényes: nélküle semmit, de Vele mindent meg tudok tenni.

Ha valaki nem marad énbennem...

Ez érdekes következtetés von maga után: lehetséges-e, hogy egy ember nem marad meg Jézusban? Ha ez nem lenne egy lehetőség, akkor miért vetette volna fel Jézus? Ilyen lehetőség is van, mivel Ő említi.

Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik.

Ezékiel beszélt a szőlővessző haszontalanságáról: nem elég erős, hogy fogast készíts belőle, és használhatatlan megmunkálás szempontjából; csak egyre jó - hogy gyümölcsöt teremjen. Ha viszont nem terem gyümölcsöt, akkor semmire sem jó, mert még a tüzet sem táplálja, csak füstölög.

Nem kellemes ezt mondnom, de ti sem vagytok jók semmi másra, csak gyümölcstermesre. Ha pedig nem teremtek gyümölcsöt, akkor pont olyan haszontalanok vagytok, mint egy gyümölcstelen szőlővessző - nincs más értéketek.

Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

Az imával kapcsolatban egy igen széleskörű ígéretet tesz itt Jézus, de ez csak azokra érvényes, akik megmaradnak Őbenne.

Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.”

Isten, az Izráel népétől visszavett szőlőföldet az egyháznak adja, hogy az legyen Isten gyümölcstermő területe a mai világban. De ahogy Isten nem kímélte a természetes ágakat sem,

úgy minket sem fog, ha nem termünk megfelelően. Ha mi elbukunk, akkor Isten másokat fog használni a gyümölcstermésre.

Úgy gondolom, hogy az örökkévalóság szempontjából addig vagyok biztonságban, amíg Jézusban lakozom. Semmilyen hatalom nem tud elválasztani Tőle, ezzel kapcsolatban nem kételkedem. Tudom biztosan, hogy mivel Isten megváltott, eljutok Hozzá, ezért semmi más nem szeretnék tenni, csak megmaradni Jézus Krisztusban. Ameddig benne lakozom, addig biztos az örök életem.

De mi van akkor, ha nem maradunk meg Őbenne? Ez már nem az én gondom, ezt a gondolatot be sem engedem a fejembe. Ahogy Péter mondta: *„Uram, kihez mehetnénk? Örök élet beszéde van nálad.”*

„Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.

Most Jézus a Lélek gyümölcséről, vagyis a szeretetről kezd el beszélni. Ez az amit Isten az egyházától elvár: szeretetet és annak megnyilvánulását - szóban és tettekben. A szavak nem sokat érnek cselekedetek nélkül, de a cselekedetek sem sokat érnek szavak nélkül. Ez az amit a feleségeink is elvárnak tőlünk: szeretnék szavakban is hallani azt, hogy szeretjük őket. Isten ugyszintén mindkét módon szeretné látni a szeretetünk megnyilvánulását. Isten az egyházától is azt várja, hogy sokkal jobban kimutassuk az iránta érzett szeretetünket.

Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen.”

Ez az első említés az evangéliumokban Jézus Krisztus örömről. Sokan Jézust szomorú és búslakodó emberként képzelik el, hiszen az evangéliumokban sokszor sírt, de soha nincs említés arról, hogy nevetett volna. Nem hiszem, hogy az erről való hallgatást bizonyítéknak lehetne tekinteni. Biztos vagyok benne, hogy sokat nevetett.

A Lélek gyümölcse a szeretet, és a szeretet kifejeződése az öröm. Túl sokáig tartották azt az egyházon belül, hogy minél szomorúbb képet vágsz, annál szentebb vagy. A lelkészek is mind szomorú és bús képet öltöttek magukra, soha nem mosolyogtak, mert azt testi bűnnek tartották. Még hangjuk is mély és unalmas volt, az emberek azt érezték, hogy egy sötét felhő alatt ülnek, amikor a templomba mentek.

A Biblia szerint *„teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon”*. Érdekes, hogy Jézus pont akkor beszél a saját örömről, amikor útban van a kereszt felé. A Zsidókhoz írt levélben olvashatjuk: *„aki az előtte levő öröm helyett - a gyalázattal nem törődve - vállalta a keresztet”*. Ez után viszont arról a teljes örömről beszél, amelyet a tanítványai fognak megkapni.

Hatalmas a különbség az öröm és a boldogság között. A mai világ örülten keresi a boldogságot, ami egy érzelmi megtapasztalás, míg az öröm a lélek megtapasztalása. Mivel a boldogság az érzelmek világában található, ezért igen változó. Igen hamar eljuthat valaki a boldogságtól a könnyekig. Észrevettétek-e már, hogy ha egyszer az érzelmeink mozgásba lendülnek és nagyon nevetünk, akkor már csak nagyon kicsi választ el a sírástól? Megfigyeltem az unokáimat, hogy amikor már visítanak és nevetnek jókedvükben, egyik pillanatról a másikra gyakran

hirtelen legöböl az ajkuk, és elkezdnek sírni. Nem értem, hogy mi történhetett. Hogy lehet, hogy ilyen hamar átváltanak nevetésből sírásba? Azért, mert az érzelmek hatása alatt ez nagyon könnyen meg tud történni.

Az Úr azért nem ígér boldogságot, mert az nem tartós. Örömet ígér, amely a lélek megtapasztalása, és sokkal mélyebb, mint az érzelmek szintje. Ezt akkor tudjuk megpapsztalni, ha megmaradunk Jézusban. Annak ellenére, hogy az életem külső körülményei drámaian megváltozhatnak, az örömöm nem változik ezekkel együtt, mert állandó.

Képzeld el a következő helyzetet. Azt mondod nekem, hogy „Segítségem van szükségem! Teljesen reménytelen a helyzetem, hiszen 10000 dollárra van szükségem, ellenkező esetben elveszik a házamat és az utcára kerülök.” Kitölthetnék a nevedre egy 10000 dolláros csekket, amivel boldogan rohanhatsz a bankba, hogy beváltsd. Utána azonban megint nagyon szomorú lennél, mert megtudod, hogy nincs a számlán fedezet. Látod, hogy a boldogság milyen gyorsan tud átváltozni szomorúsággá a külső körülmények miatt? Nem így az öröm. Az Úr pedig azt akarja, hogy az örömötök teljes legyen.

Ebben az utolsó tanításban Jézus kétszer is beszél ennek az örömnek a teljességéről. Ebben az esetben az örömünk teljessége az imaéletünkhöz kapcsolódik. Mekkora öröm az, hogy az Atyával közösségben lehetünk az imáink során, és milyen öröm az, amikor láthatjuk, hogy Isten megválaszolja imáinkat és cselekszik!

Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.

Egyetlen parancsolatról van csupán szó, de végrehajtása egyáltalán nem egyszerű. Ez az a szeretet, amit Isten látni szeretne, és mint korábban mondta, Jézus nélkül semmit sem tudunk tenni. Tehát ezt a szeretetet nem lehet saját erőből előállítani, hanem ez annak a kapcsolatnak az eredménye, amely a Benne való megmaradásomból fakad. Az Ő Igéje megtisztít és ezáltal az életem sok gyümölcsöt terem, így Isten szeretete elkezdi belőlem áradni a körülöttem levők felé.

Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért.

Jézus azzal bizonyítja a szeretetét, hogy az életét adja azokért, akiket szeret; és azt várja el tőlünk is, hogy ilyen önfeláldozó szeretettel szeressünk másokat.

Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek.

Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátaimnak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek.

Érdekes, hogy annak ellenére, hogy Jézus itt azt mondja, hogy nem szolgálóként tekint a tanítványokra, mégis az újszövetségi írók közül sokan az Ő „rabszolgájának” tartották magukat. Pál, Júdás, Péter, Jakab mind Jézus rabszolgájának nevezi magát. Annak ellenére, hogy az Úr nem hívta őket szolgálóknak, mégis mindnyájan tudatában voltak annak a ténynek, hogy az igazi életet csak akkor fedezhetik fel, ha teljesen alárendelik magukat Jézusnak.

Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki

Számomra annyira izgalmas, hogy Isten engem választott. Mikor tette ezt? Az Efézusi levélben olvashatjuk, hogy a világ teremtése előtt választott ki minket. Ennek ellenére az evangelizációink során azt hangsúlyozzuk, hogy „Válasszátok Jézus Krisztust!” A valóságban pedig - Jézus szerint - Ő választ minket, nem pedig mi Őt.

Pál az Efézusi levélben elkezd sorolni a lelki áldásokat. Ezen a listán vajon mi került az első helyre? *„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban. Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt...”* Az első helyén tehát az áll, hogy kiválasztott minket, mert ha nem így történt volna, akkor a többi előny semmit sem érne számunkra.

Felbosszant-e tegéd, hogy Isten kiválasztja az embereket? Ha téged is kiválasztott, akkor biztos nem bosszant. Áldott vagyok, mert engem kiválasztott! Az agyam azonban elkezd okoskodni és azt mondom, hogy ha Isten egyeseket kiválaszt, másokat nem, akkor nem igazságos. Isten igazságos, vagy nem? Hogy lehet igazságos akkor, ha megváltása választáson alapul?

Az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk: *„akik az örök életre választottak, mindnyájan hívővé lettek”*. Ez teljesen leveszi a vállunkról a terhet, ugye? Ez Isten munkája, mert a megváltás az Úré. Az Atya vonzása nélkül senki nem jöhet Jézus Krisztushoz. Isten *„őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben”*, és a kívánt gyümölcsöket teremjük Számára.

Mi alapján választott Isten? Ne próbáljunk hibát találni Istenben, ne ítéljük meg Őt elhamarkodottan. Isten az Ő egyetemes tudása és ismerete alapján választotta ki az embereket. Mivel Ő mindent tud, ezért számomra lehetetlen úgy gondolkodni, ahogy Ő gondolkodik. Ha tudod, hogy mi lesz a végeredmény, és ismered a folyamat minden lépését, akkor hogyan oldasz meg egy feladatot? Én meg sem kísérelhetem, hogy így gondolkodjak az étellel kapcsolatban. Mert ha így tudnék gondolkodni, akkor bizonyára sok esetben másképpen döntenék. Ha mindent tudnék, akkor mindig a legjobb döntést tudnám hozni, és annak alapján döntenék, amit már előre tudok. Isten tehát tudja, hogy kik válaszolnak az Ő kegyelmére és szeretetére, és ezért választja azokat ki, mert mindezt előre tudja. Hálás vagyok, hogy Isten engem választott!

Spurgeon mondta egyszer: „Jó, hogy Isten már a születésem előtt kiválasztott engem, mert az után már biztos nem választott volna.” Biztosan viccből mondta ezt, mert Isten teljességgel ismerte őt már születése előtt is, és ismerte az életének végeredményét is.

Engem arra bízattak, hogy válasszam Jézust, és megtettem ezt. Miután ezt megtettem, Isten azt mondta nekem, hogy *„nem te választottál engem, hanem én választottalak ki”* téged.

Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendeltelek titeket arra, hogy elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek, és gyümölcsötök megmaradjon,

Nagyon foglalkoztat ez engem, mert nemcsak gyümölcsöt akarok teremni, hanem maradandó gyümölcsöt szeretnék hozni. Sokan elítélnék azért, mert nem erőltetem a megtérést a prédikációk végén. Nem sírok és könyörgök az embereknek, hogy fogadják be Jézus Krisztust, hanem csak annyit mondom, hogy ha el akarják Őt fogadni, akkor menjenek az egyik lelkipásztorhoz és imádkozzanak vele.

Ha Isten Lelke dolgozik valakinek az életében, akkor válaszolni fog, ezt nem tudom erőltetni, mert a megváltás Isten munkája. Ahelyett, hogy egy csomó embert érzelmi alapon akarnék választásra kényszeríteni, hogy aztán a megtérők száma alapján arassam le a babérokat, inkább azt szeretném tudni, hogy egy év múlva ezek közül hányan fognak az Úrral járni.

Egy fickó itt Costa Mesa körül egész életén keresztül Jézus Krisztusról tett tanúbizonyságot, de gyakran nagyon rámenős volt és ezért sokakat taszított. Egy reggel megfigyeltem egy étteremben, hogy egyik asztaltól a másikig ment, és hangosan tett az Úrról tanúbizonyságot, ami az emberek felháborodását váltotta ki. Hangosan odakiáltott, hogy akarnak-e vele Jézus befogadásáért imádkozni? Csak azért, hogy már megszabaduljanak tőle, igent mondtak neki, ő pedig csak számolta, hogy hány embert vezetett az Úrhoz azon a napon. A gyümölcsői nem voltak maradandóak, mert erőszakkal érte el azokat.

Érdekes tanulmányt készítettek Moody evangelizációi után olyan városokban, ahol hatalmas tömegeket mozgatott meg. Öt évvel a kampányok után azt vizsgálták, hogy hányan maradtak meg Krisztusban az akkori megtérők közül. Az eredmény azt mutatta, hogy 85%-uk már nem tartotta magát kereszténynek, hanem a régi életüket élték a világban.

Moody a prédikációi végén általában egy könnyfakasztó történetet mesélt el, amelyben a kislány az édesapja karjaiban haldoklik, és az utolsó szavai így hangzanak: „Apu, találkozunk a mennyországban!” Az apa pedig azt válaszolja, hogy „Igen fiam, találkozunk a mennyországban.”, és a kislány mosolyogva hal meg. Persze, hogy minden apuka szívét megérinti ez a történet, és mivel látni akarják a gyerekeiket a mennyországban, elfogadják Jézust. A döntés azonban érzelmi alapon történt, nem volt mélyreható és nem is teremtett gyümölcsöt.

Ezzel szemben áll Dr. Finey története, akinek igen erőteljes szolgálata volt Isten Igéjén keresztül. Szolgálata előtt ügyvéd volt, és a Szentírást nagyon rendszerezetten és logikusan tudta az emberek elé tárni. Az általa tartott prédikációk alatt is ezrek tértek meg, és öt évvel az események után az általa kampányolt területeken is felmérést készítettek. Az emberek 85%-a még mindig az Úrral járt. A hitük nem érzelmi pillanatokon alapult, hanem Isten Igéjének tényei alapján, ezért tartós gyümölcsöt hozott.

Nézetem szerint, mind Moody, mind Finey Isten választott embere volt. Azt is tudom, hogy Isten olyan embereket ért el Moody-n keresztül, akiket Finey nem érhetett volna el, és Finey szintén megérintett olyanokat, akiket Moody nem érinthetett volna meg. Moody a valaha élt evangelisták egyik legnagyobbika volt. Isten különböző személyeket és eszközöket használ az emberek szívének megérintésére.

Az én vágyam az, hogy ne csak gyümölcsöt, hanem tartós gyümölcsöt teremjek. Nem igazán érdekel a gyümölcsök mennyisége, de annál inkább azok minősége. Ezért töltünk olyan sok időt Isten Igéjének tanulmányozásával, hogy az Ige megtisztítson minket, és ezáltal még több gyümölcsöt teremjünk.

hogymint kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Ismét az ima témájához kanyarodik vissza Jézus. Szerintem imáinkat az Atyának kell elmondanunk Jézus nevében. Jézus azt állítja, hogy az Atya folyamatosan szeretné megadni nekünk amit akarunk, és az ima az a zárba illő kulcs, ami ezt az ajtót ki tudja nyitni. Sokan azt gondolják, hogy az ima egy információs beszélgetés, amely során el kell mondanunk az

Atyának minden nehézségünket, mintha Neki fogalma sem lenne róluk, majd utána a saját megoldási javaslataimat próbálom elfogadtatni Vele. Én magam próbálom irányítani Istent, hogy miként oldja meg a problémámat. Nem a szükségletért imádkozom, hanem csak irányt mutatok Istennek arra, hogy miként válaszolja meg az én nehézségeimet, mert én már kitaláltam, hogy mi a legjobb megoldás. Ennek eredményeként, sokszor megharagszom Rá, mert nem követi az utasításaimat. Nem az én utamat járja, és ezért azt gondolom, hogy Ő nem hallgat meg, amikor hozzá imádkozom. Aztán egy reggel felébredek, és rájövök, hogy már megoldotta a dolgot egy sokkal bölcsőbb úton, mint amire én gondoltam. Válaszolt az imámra, de nem követte az utasításaimat.

Szerintem fontos, hogy imádságaink során a dolog lényegére térjünk. Ahelyett, hogy megoldási módokat mutatnánk meg Neki, inkább csak vigyük elé az egész ügyet, ismerjük el, hogy sokkal okosabb mint mi, és kérjük, hogy az Ő bölcsessége szerint cselekedjen. Ezáltal megnyitjuk az ajtót előtte, így az imám egyetértés Istennel, és az Ő akaratával, hogy tegye azt, amit Ő szeretne.

Teljesen mértékben különbözik a véleményem azokétól, akik azt mondják, hogy részletesen ismertetnünk kell Istennel a megoldási utat, mert másképp nem tud válaszolni az imáinkra. Egy lelkész azt írta egyik könyvében, hogy imádkozott Istenhez azért, hogy adjon neki egy biciklit. Sokáig imádkozott azért, hogy ezt megkapja, de nem volt eredménye. Amikor megkérdezte Istent, hogy miért nem adja meg azt neki, a válasz az volt: „Nem mondtad meg, hogy milyen fajtát akarsz.” Úgy tűnt, hogy Isten nem tudta, hogy a fickó milyen típusú biciklit akart. Ezzel nem tudok egyetérteni.

„Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle”, mondta Jézus. Minden jó dolgot, amiért imádkoztam, már azelőtt megadott Isten nekem, mielőtt kinyitottam volna a számat. Az imám csak az ajtót nyitotta meg, hogy Isten megtehesse azt, amit mindvégig tenni akart. Az Atya meg akar áldani, válaszolni akar az imáitokra, nagyszerű dolgokat szeretne értetek tenni, de szabad választási lehetőséget adott nektek, és nem fog akaratotok ellen cselekedni.

„Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.”

Nagyon sokat olvasunk arról, hogy tartsuk meg a parancsolatait. A parancsolatainak megtartása ad bizonyosságot nekünk abban, hogy meg fogja válaszolni az imáinkat. Mi az Ő parancsa? Hogy szeressük egymást. Ezt a gyümölcsöt várja Isten a szőlőskertjétől. Istenem, kapcsold össze a szívünket, hogy önfeláldozó, megbocsátó szeretet legyen a szívünkben egymás iránt! Űzd ki teljesen a keserűséget, ellenségeskedést és kemény érzéseinket egymás iránt, hogy engedelmesek legyünk Jézus Krisztus parancsolatának: tényleg úgy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett minket.

Jézus most rátér a megpróbáltatásokra: *„A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt”.* Idegen volt a földön, soha nem volt a világ állampolgára.

Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket.

Ne csodálkozzatok, hogy a világi emberek gyűlölnek titeket a Jézus iránti szeretetetek miatt, hiszen Őt magát is gyűlölték.

Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.

„Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete”, olvassuk az Igében. Ne szeressük a világot, de a világ sem fog minket szeretni. Ha a világ rendszerének része lennél, szeretnének téged, mert az övéiket szeretik. De ti nem a világból valók vagytok.

Ez igen figyelemreméltó kijelentés, és arra kell, hogy ösztönözzön minket, hogy elemezzük, hogy szeret-e minket a világ, jó barátnak tartanak-e a világiak engem, hátbaveregetnek-e azért, mert jó munkát végzek. Ha így van, akkor jobb ha visszavonulok a szobámba és azt kérem Istentől, hogy bocsásson meg, mert csak akkor szerethetnek, ha a világból való vagyok.

Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a tieteket is meg fogják tartani.

De mindezt az én nevemért teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki elküldött engem.

Jézus azt mondta, hogy *„Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.”* Ha a világ üldöz és kinevet benneteket, bizonyosodjatok meg afelől, hogy mindez Krisztus miatt van, és nem azért, mert kibírhatatlanok vagytok mások számára. Az egyik legkiálthatatlanabb ember, akit valaha ismertem ugyanabba a középiskolába járt mint én. Igazi karakter volt, nagyszájú lány, aki operaénekesnek tanult és olyan erős hangja volt, ami megközelítette Enrico Caruso-ét. Néha ugyanazon a buszon utaztunk haza este az iskolából, és amikor meglátott, hatalmas hangját kieresztve elkiáltotta magát: *„Dicsőség az Úrnak, testvér!!”* Mindeki odafordult, hogy megnézzze, hogy kihez szólt a köszöntés - magamat is beleértve. Tudtam, hogy rólam van szó. Ez a nő állandóan félbeszakította a tanítást, és amikor egy vicc után mindenki nevetett, ő mindig túlharsogott mindenkit a kacagásával.

Egy napon vettem magamnak a bátorságot, és megmutattam neki azt az igeszakaszt: *„Az asszonyok hallgassanak a gyülekezetben, mert nincs megengedve nekik, hogy beszéljenek, hanem engedelmeskedjenek”* „Köszönöm Istenem a megpróbáltatást!” – hangzott a válasz és odébbállt. Akkor már tudtam, hogy nincs semmi értelme. Nem az igazság vagy az Úr miatt „üldöztem” őt, hanem azért, mert egyszzerűen kiálthatatlan személy volt.

Ha az üldöztetés tényleg Krisztus miatt történik, akkor tudhatod, hogy az Ő szenvedéseiben van részed, és ha vele szenvedsz, akkor vele is fogsz uralkodni.

Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a tieteket is meg fogják tartani.

De mindezt az én nevemért teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki elküldött engem.

Ha nem jöttem volna, és nem szóltam volna hozzájuk, nem volna bűnük, most azonban nincs mentségük bűneikre.

Az ember azért tartozik felelősséggel, amiről ismerete van, és nem felelős azért, amit nem tud. Amikor Isten majd ítéletet hoz, akkor az embereket a kapott ismeretük alapján fogja megítélni. Az ismerettel együtt jár a felelősség, hogy alkalmazzuk is a tudást. A Biblia szerint sokkal jobb lenne nekik, hogyha sohasem hallottak volna Róla, minthogy halljanak, de mégsem forduljanak

el a bűntől. Azt mondd, hogy akkor sokkal jobb lett volna, ha én sem hallom, de sajnos már túl késő ezt gondolni. Most már felelősséggel tartozol, hiszen hallottad!

Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is.

Ha nem tettem volna közöttük olyan cselekedeteket, amelyeneket senki más nem tett, nem volna bűnük; most azonban látták azokat, és mégis meggyűlöltek engem és az én Atyámat is.

Milyen súlyos váddal illeti azokat az embereket, akik az Isten által adott világosság ellen vétkeznek!

De be kell teljesednie annak az ígéretnek, amely meg van írva az ő törvényükben: Gyűlölnek engem, ok nélkül.”

Ha a Jézus elleni gyűlöletet megvizsgáljuk, az teljesen ok nélküli. Vannak akik a világ összes témájával kapcsolatban – Jézust kivéve - racionálisan tudnak beszélgetni. E témában teljesen irracionálisak, emocionálisak, erőszakosak lesznek, pedig normális, okos emberekről van szó. Hatalmas gyűlölet van bennük, melynek okát maguk sem tudják megindokolni.

„Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke...

Figyeljük meg, hogy utolsó óráiban Jézus hogyan beszél az Atya, a Fiú és a Szentlélek közti kapcsolatáról - egyre szorosabbra fűzi azt.

Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok.”

A tanítványainak kijelenti, hogy ők fognak róla tanúbizonyosságot tenni. A tanítványainak számát nem tudjuk pontosan, de közülük tizenkettőt apostolnak nevezett ki. Sokkal többen követték viszont Őt, és később, amikor Péter felállt beszélni az összegyűlt tanítványok előtt azt mondta, hogy *„szükséges tehát, hogy azok közül, akik egész idő alatt együtt voltak velünk, amíg közöttünk járt az Úr Jézus ... még valaki tanúja legyen velünk együtt az ő feltámadásának”*. Érdekes, hogy egy olyan tanítványt kerestek, aki az első pillanattól Jézussal volt és tanúbizonyosságot tudott tenni Róla.

Jézus itt is azt emeli ki, hogy bizonyosságot fognak róla tenni azok, akik a kezdetektől – földi szolgálatának elejétől - fogva vele voltak.

Istenem segíts, hogy az Igédet ne csak meghalljuk, hanem cselekedjük is; mert ellenkező esetben becsapjuk magunkat. Segíts minket, hogy a gyakorlatban mutathassuk be Jézus parancsolatát - a szeretetet egymás iránt. Szeressük úgy egymást, ahogy Ő szeretett minket, vagyis az életét is odaadta értünk. Maradjunk meg Jézus Krisztusban és olvassuk az Ő Igéjét, hogy sokat adhasson nekünk és így növekedhessünk általa. Engedjük, hogy Isten Igéjének tisztító ereje járja át a szívünket, hogy sok gyümölcsöt teremjünk az Atya dicsőségére. Isten áldjon benneteket és használjon titeket ebben a szükségben szenvedő világban!